

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่.....	6985
วันที่.....	11.06

ที่ พม 0202/

58406

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ 1034 ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100

พศจิกายน 2549

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0503/11481 ลงวันที่ 27 กันยายน 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. จำนวน 140 ชุด
 2. แผ่นดิสก์เก็ตร่างพระราชบัญญัติ ฯ จำนวน 1 แผ่น
 3. Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า โดยที่คณะรัฐมนตรีได้สิ้นสุดตามประกาศ คปค. ฉบับที่ 3 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงไม่อาจดำเนินการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติต่อไปได้ และส่งคืนร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. เพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงแจ้งยืนยันและขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ดังกล่าวข้างต้น โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484
2. กำหนดความหมายของคนขอทานตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่รวมถึงวินาศและให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน ประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการระดับกรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นผู้กำหนดนโยบาย วางระเบียบ หลักเกณฑ์ในการดำเนินการสงเคราะห์คนขอทาน
3. กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ ซึ่งอย่างน้อยคนหนึ่งต้องเป็นนักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา โดยให้มีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ให้สถานสงเคราะห์ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติ สติปัญญา การศึกษา สุขภาพ สภาวะแห่งจิต ที่อยู่อาศัย และบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และหากคนขอทานป่วยเป็นโรคติดต่ออันตรายก็ให้ส่งไปรักษาพยาบาล

3.2 กรณีคนขอทานเป็นคนต่างด้าวให้นำตัวส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

3.3 การขอทานครั้งแรกโดยความจำเป็นเพื่อการดำรงชีพให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ว่ากล่าวตักเตือนไม่ให้ขอทาน หากมีการกระทำขอทานอีกให้เสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเพื่อรับตัวผู้นั้นไว้ในสถานสงเคราะห์ หรือส่งตัวไปสำนักงานจัดหางานของกรมการจัดหางาน

/3.4) คนขอทาน....

3.4 คนขอทานเป็นคนวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมสุขภาพจิต ซึ่งเมื่อทุเลาหรือหายจากโรคให้ช่วยเหลือตามควรแก่กรณี สำหรับคนขอทานที่เป็นคนชรา คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือป่วยด้วยโรคอื่นไม่ใช่โรคอันตรายให้ดำเนินการช่วยเหลือตามควรแก่กรณีด้วย

3.5 กำหนดให้คนขอทานมีสิทธิอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ได้ ภายใน 30 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

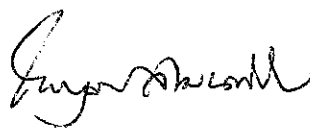
3.6 ให้อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการพ้นออกจากสถานสงเคราะห์ ตลอดจนกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ช่วยเหลือผู้พ้นจากสถานสงเคราะห์

4. กรณีผู้ใช้ให้บุคคลอื่นกระทำการขอทานมิได้บัญญัติเป็นความผิดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 จึงกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้ใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน ขนส่ง หรือขนส่งเสริมหรือด้วยวิธีอื่นใดให้ผู้อื่นขอทาน หรือโดยผู้ใช้ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการขอทานของตนเอง ต้องระวางโทษทางอาญา และหากเป็นการกระทำความผิดบุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หญิงมีครรภ์ กระทำตั้งแต่สองคนขึ้นไป กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอทาน ในราชอาณาจักร กระทำโดยเป็นผู้ปกครองดูแลของคนขอทาน กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษา กระทำโดยใช้กำลัง บังคับต่อคนขอทาน กระทำต่อบุคคลในครอบครัวของคนขอทาน กระทำโดยเป็นนายหน้าหรือแสวงหาประโยชน์จากคนขอทานหรือทำร้ายจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสต้องระวางโทษทางอาญานักขึ้น ตลอดจนกำหนดการช่วยเหลือให้คนขอทานหลบหนีระหว่างถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์ หรือออกจากสถานสงเคราะห์ต้องระวางโทษอาญาด้วย

5. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองนิติการ

โทร. 0 2306 8690-93

โทรสาร 0 2306 8690

เอกสารประกอบวารสารเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.

๑. คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย
๒. ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.
๓. ตารางเปรียบเทียบ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน
พ.ศ.

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติคนชอน พ.ศ.

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

1. เพื่อให้มีบทบัญญัติกฎหมายในการจัดระเบียบสังคม โดยการจัดสวัสดิการแก่ผู้ที่กระทำการขอทานให้ได้รับการช่วยเหลือ บำบัดรักษา ฟ้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการฟื้นฟูพัฒนาให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามวิธีการทางสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่กรณี
2. เป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก คนพิการและคนชราที่ช่วยตนเองไม่ได้ อ่อนด้อยความสามารถให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลบางกลุ่ม
3. กำหนดบทนิยามศัพท์ และวิธีปฏิบัติการตามกฎหมายให้มีความชัดเจน ครอบคลุม เพื่อให้สามารถนำบทบัญญัติตามกฎหมายไปใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายจากคนขอทาน
5. กำหนดวิธีการจัดการทรัพย์สินของผู้รับการสงเคราะห์ที่ตกค้างอยู่ในสถานสงเคราะห์

2. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

- 2.1 กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมสุขภาพจิต กรมควบคุมโรค และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2.2 กระทรวงแรงงาน โดยกรมการจัดหางาน
- 2.3 กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- 2.4 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- 2.5 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3. เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 เป็นกฎหมายไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบันที่การขอทานมีลักษณะของการหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายของบุคคลนั้น และจากบุคคลบางกลุ่มที่อาศัยความอ่อนด้อยทางร่างกาย สติปัญญา ความสามารถหรือสภาพจิตใจของบุคคลเหล่านี้ขอทาน หรือประโยชน์ในการขอทานอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งเป็นการจัดระเบียบสังคมให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งจะส่งผลต่อภาพพจน์โดยรวมของประเทศ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสมควรปรับปรุง พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 โดยยกร่างขึ้นใหม่ทั้งฉบับเพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ด้อยโอกาส สงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ รวมทั้งกำหนดคำนิยามศัพท์และแนวทางการปฏิบัติงานให้สามารถนำบทบัญญัติตามกฎหมายมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

4. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี

5. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มครอง

- เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การเดินทาง การเลือกถิ่นที่อยู่ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินแก่ผู้ที่กระทำการขอทาน โดยกำหนดให้ผู้ทำการขอทานเพื่อการดำรงชีพที่มีร่างกายและจิตใจปกติ หรือพิการแต่ได้รับการฟื้นฟูแล้ว เข้ารับการฝึกอาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพให้สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ในอนาคต เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมในทางเศรษฐกิจ ป้องกันการเกิดปัญหาสังคมในด้านอาชญากรรมที่อาจเป็นผลสืบเนื่องจากการขอทาน
- คนขอทานซึ่งเป็นคนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพและสงเคราะห์ช่วยเหลือจากรัฐให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

6. ความพร้อมของรัฐ

เนื่องจากในปัจจุบันกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีภารกิจรับผิดชอบดำเนินงานให้การช่วยเหลือสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพคนขอทานอยู่แล้วเพียงแต่ไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายที่บัญญัติรับรองอำนาจหน้าที่ และวิธีดำเนินงานอย่างชัดเจน สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม หากร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. มีผลบังคับใช้ สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 และผู้รับการสงเคราะห์ที่ยังคงรับการสงเคราะห์หรือรักษาพยาบาลให้การสงเคราะห์และรักษาพยาบาลต่อไปตามร่าง พระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.

7. หน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น

ไม่มีหน่วยงานใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียง ทั้งนี้ตามร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบตามภารกิจต่างๆ ดังนี้คือ

- 7.1 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รับผิดชอบในเรื่องการคุ้มครองสวัสดิภาพ การสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนขอทาน ให้พึ่งตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 7.2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับผิดชอบในเรื่องการคุ้มครองสวัสดิภาพคนขอทาน
- 7.3 กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบในการดำเนินการด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้พ้นการสงเคราะห์ ให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้โดยไม่ต้องทำการขอทาน
- 7.4 กระทรวงแรงงาน รับผิดชอบในเรื่องการจัดหางานให้ทำตามความเหมาะสม

8. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

วิธีการทำงาน

มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการควบคุมมิให้มีการขอทาน หากผู้ใดขอทานจะนำตัวส่งสถานสงเคราะห์ ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน เมื่อคนขอทานมาถึงสถานสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์จะดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการให้ความช่วยเหลือของคณะกรรมการประจำ

สถานสงเคราะห์ตามความเหมาะสมในแต่ละกรณี ซึ่งหากเป็นคนขอทานที่คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์เห็นควรให้รับตัวไว้ในสถานสงเคราะห์เพื่อรับการฝึกอาชีพ เมื่อครบกำหนดเวลาพ้นการสงเคราะห์แล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ที่พ้นการสงเคราะห์นั้นให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้

การตรวจสอบ แบ่งเป็น

- 1) มีคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้การช่วยเหลือคนขอทานแต่ละรายตามความเหมาะสม
- 2) มีคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการช่วยเหลือคนขอทาน เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์
- 3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้รับการสงเคราะห์พ้นจากการสงเคราะห์
- 4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจตรวจสอบ กำกับดูแลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ตามภารกิจของตน

9. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

9.1 คณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทานกำหนดวิธีการออกระเบียบ หลักเกณฑ์ ระยะเวลา วิธีดำเนินการควบคุมตัวและการนำส่งคนขอทานไปยังสถานสงเคราะห์โดยมีอำนาจหน้าที่

9.2 ให้อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) วินัย การรักษาวินัย การลงโทษทางวินัยสำหรับผู้รับการสงเคราะห์
- 2) การฝึกอาชีพให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์
- 3) กำหนดเวลาและวิธีการควบคุมผู้รับการสงเคราะห์
- 4) กำหนดว่าทรัพย์สินชนิดใดผู้รับการสงเคราะห์อาจนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในสถานสงเคราะห์ซึ่งรวมทั้งการเก็บรักษาให้ความปลอดภัยและคืนทรัพย์สินนั้น
- 5) การทำงานของผู้รับการสงเคราะห์

10. การรับฟังความคิดเห็น

ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว โดยวิธีการดังต่อไปนี้

5.1 เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ทางด้านกฎหมาย ในช่วงวันที่ 15-30 พฤศจิกายน 2548 ได้แก่ www.thethaibar.thaigov.net , www.publiclaw.net

5.2 ได้มีการส่งร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ไปยังหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและหน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นรวม 8 หน่วยงาน ได้แก่ กรมการจัดหางาน กรมสุขภาพจิต กรมควบคุมโรค สำนักงานปลัดกระทรวง

สาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรุงเทพมหานคร

- เห็นชอบตามร่างที่กำหนดโดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม 5 หน่วยงาน คือกรมสุขภาพจิต กรมควบคุมโรค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร

- เห็นชอบในหลักการแต่มีความเห็นเพิ่มเติม 3 หน่วยงาน ดังนี้

1) กรมการจัดหางาน

- ตามมาตรา 9 (2) หรือส่งตัวไปสำนักจัดหางานของกรมการจัดหางาน เพื่อจัดหางานให้ทำตามความเหมาะสมของร่างกาย เห็นควรใช้ถ้อยคำว่า สำนักงานจัดหางานของกรมการจัดหางาน เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 และตัดคำว่า ของร่างกายออกเนื่องจากเป็นข้อความที่จำกัดเฉพาะความเหมาะสมด้านร่างกาย ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมถึงความเหมาะสมในด้านอื่น ๆ เช่น ประวัติ สติปัญญา การศึกษา สุขภาพ ภาวะแห่งจิตที่สามารถพิจารณาประกอบการจัดหางานได้

2) กรมการปกครอง

- ควรกำหนดโทษในมาตรา 17 สำหรับผู้ที่ใช้ จ้าง วาน ยุงหรือนำพาให้บุคคลทำการขอทานเพื่อให้เกิดความเกรงกลัวโทษที่จะได้รับ

- ควรบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย

3) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

- ควรกำหนดนิยามคำว่า “ขอทาน” ให้สอดคล้องกับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ที่กำหนดความหมายคำว่า “ขอทาน” ว่าหมายความว่า ขอลเงินหรือสิ่งของเลี้ยงชีพ, หากิจทางของสิ่งของที่ผู้อื่นให้ (กริยา) และเรียกบุคคลที่เลี้ยงชีพอย่างนั้นว่า ขอทาน (นาม)

- ควรกำหนดนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์” และ “ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์” เนื่องจากตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาตรา 7 และมาตรา 9 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ และผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ไว้ ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปเข้าใจได้โดยง่ายว่า เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ และผู้ปกครองสถานสงเคราะห์หมายถึงใคร จึงควรกำหนดนิยามทั้งสองคำดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

- ตามความในมาตรา 7 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ใดทำการขอทานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวและนำส่งสถานสงเคราะห์โดยมิชักช้า นั้น เห็นได้ว่า มีการควบคุมตัวบุคคล ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา 29 ประกอบมาตรา 23 บัญญัติรับรองไว้ โดยการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและเท่าที่จำเป็นเท่านั้นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ดังนั้น เพื่อให้การควบคุมดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงควรแก้ไขความในมาตรา 7 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเพื่อกำหนดให้มีการดำเนินการสอบสวนในเบื้องต้นเพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลที่จะดำเนินการควบคุมตัวเป็นผู้กระทำการขอทาน แล้วจึงจะดำเนินการควบคุมตัวและนำส่งสถานสงเคราะห์เป็นขั้นตอนต่อไป

- การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามกฎหมาย เพื่อวินิจฉัยให้ผู้ใดเป็นผู้ทำการขอทานตามความในมาตรา 7 ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว นั้น เป็นการใช้อำนาจที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล เนื่องจากผู้ที่ทำการขอทานจะต้องถูกควบคุมตัวเพื่อนำส่งสถานสงเคราะห์ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีขั้นตอนการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

5.3 สำนวนความคิดเห็นโดยการสุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถามแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางด้านกฎหมายในระหว่างวันที่ 7-24 เมษายน 2549 จำนวน 300 ชุด ณ คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5.4 สำนวนความคิดเห็นโดยการสุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถามแก่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคม จำนวน 200 ชุด ระหว่างวันที่ 8-10 ก.พ.2548 ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

5.5 สำนวนความคิดเห็นโดยการสุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถามจากองค์กรเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ สมาคมคนตาบอด คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย

5.6 ข้อเสนอของคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและการประเมินการพัฒนามาตรฐานกฎหมายของส่วนราชการคณะที่ 9 ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ พม 0202/09762 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกฎหมาย
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้วสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงควรกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับคนขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของบุคคลบางกลุ่ม สมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานตามสถานที่ต่างๆ ได้รับโทษทางอาญา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(เป็น)

พระราชบัญญัติ

พ.ศ.

.....

.....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
 ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
 ของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การปฏิบัติ อันเป็นกิจวัตรตามลัทธิศาสนา
 หรือกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ขอทาน” หมายความว่า ขอทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ
 หรือการแสดงกิริยาอาการใดๆ หรือด้วยการใช้ภาษาหรือวัตถุที่แสดงให้เห็นว่าประสงค์จะให้ผู้อื่นใส่
 ทรัพย์สินลงในภาชนะหรือวัตถุนั้น ทั้งนี้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วย
 ทรัพย์สินใด และมีใช่เป็นการขอลกันฐานญาติมิตร

การแสวงหาหรือการแสวงหาในการแสดงหรือการเล่นต่างๆ แม้มิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือ
 โดยปริยาย ที่จะเรียกเก็บค่าชมการแสดงไม่ถือว่าการแสดงหรือการเล่นนั้น เป็นขอทานตามบทบัญญัติ
 แห่งพระราชบัญญัตินี้

“คนขอทาน” หมายความว่า ผู้กระทำการขอทาน

“การสงเคราะห์” หมายความว่า การช่วยเหลือ การบำบัดรักษา การฟื้นฟูทางร่างกาย
 และจิตใจ ตลอดจนการฝึกอบรมให้แก่คนขอทาน

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่สำหรับให้การสงเคราะห์คนขอทาน ทั้งนี้
 ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้รับการสงเคราะห์” หมายความว่า คนขอทานซึ่งถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้หน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน ประกอบด้วยอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ เป็นกรรมการ

ให้ประธานกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายแผนงานและมาตรการในการสงเคราะห์ คัดกรองสวัสดิภาพคนขอทาน รวมทั้งแนวทางการจัดการกับผู้หาประโยชน์จากคนขอทาน

(๒) วางระเบียบ หลักเกณฑ์ ระยะเวลา วิธีดำเนินการควบคุมตัวและการนำส่งคนขอทานไปยังสถานสงเคราะห์

(๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการช่วยเหลือคนขอทาน

(๔) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์คนขอทานที่เป็นคนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสให้ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือจากรัฐให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ประกอบด้วย ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ เป็นประธาน และข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกสองคนซึ่งอย่างน้อยคนหนึ่งต้องเป็นนักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา

มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ
ประจำสถานสงเคราะห์ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ผู้ใดขอทาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำตัวผู้นั้นส่งสถานสงเคราะห์
โดยมิชักช้า และถ้าผู้ถูกส่งตัวมีเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการ
สมรสอยู่ด้วยในขณะนั้นก็ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กต่อไป

ในกรณีที่คนขอทานเป็นคนต่างด้าว ให้นำตัวส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตาม
กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อนและ
ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราช
กิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ เมื่อสถานสงเคราะห์ ได้รับคนขอทานไว้ตามมาตรา ๑๒ ให้เจ้าหน้าที่ของ
สถานสงเคราะห์ ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติ สถิติปัญหา การศึกษา สุขภาพ สภาวะแห่ง
จิต ที่อยู่อาศัย และบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วรายงานต่อคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ เพื่อ
พิจารณาต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคนขอทานป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ให้เจ้าหน้าที่
ของสถานสงเคราะห์รีบติดต่อสาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อส่งตัวผู้นั้นไปตรวจ
ร่างกาย ถ้าพบว่าผู้นั้นป่วยเป็นโรคติดต่ออันตรายให้สถานพยาบาลที่รับตรวจร่างกาย มีอำนาจควบคุม
ตัวในระหว่างให้การรักษายาบาลได้ ถ้าตรวจไม่พบว่าป่วยเป็นโรคดังกล่าวข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่ของ
สถานสงเคราะห์รับตัวกลับสถานสงเคราะห์เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ต่อไป

มาตรา ๑๔ เมื่อคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ของ
สถานสงเคราะห์แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์ครั้งแรก ได้ขอทานด้วยความจำเป็นเพื่อการ
ดำรงชีพ ให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ว่ากล่าวตักเตือนมิให้ขอทานอีกก่อนที่จะส่งปล่อยตัวไป

(๒) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานซึ่งมีร่างกายและจิตใจปกติหรือเป็นคนพิการแต่ได้รับการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายแล้ว หรือเคยมีประวัติเป็นคนขอทานให้คณะกรรมการประจำสถาน
สงเคราะห์เสนอความเห็นต่ออธิบดีให้รับตัวไว้ในสถานสงเคราะห์เพื่อรับการฝึกอาชีพ หรือส่งตัวไป
สำนักงานจัดหางานของกรมการจัดหางาน เพื่อจัดหางานให้ทำตามความเหมาะสม

(๓) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ให้ คณะกรรมการประจำ
สถานสงเคราะห์พิจารณาส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมสุขภาพจิต

(๔) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานเป็นคนชราหรือเป็นคนพิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้
หรือเป็นคนทุพพลภาพ หรือเป็นคนป่วยด้วยโรคอื่นซึ่งมิใช่โรคติดต่ออันตราย ให้คณะกรรมการประจำ
สถานสงเคราะห์เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อให้การช่วยเหลือตามควรแก่กรณี

คำสั่งของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทะเลาะการปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำสถาน
สงเคราะห์ เว้นแต่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๕ คนขอทานซึ่งถูกส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมควบคุมโรค หรือกรม
สุขภาพจิต ตามมาตรา ๑๔ (๓) เมื่อได้รับการรักษาพยาบาลจนทุเลาหรือหายจากโรค ให้กรมควบคุม
โรค หรือกรมสุขภาพจิตส่งตัวคนขอทานนั้นกลับไปยังสถานสงเคราะห์ เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ตาม
ควรแก่กรณีต่อไป

มาตรา ๑๖ ให้อธิบดี มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งในเรื่อง
ดังต่อไปนี้

- (๑) วินัย การรักษาวินัย การลงโทษทางวินัยสำหรับผู้รับการสงเคราะห์
- (๒) การฝึกอาชีพให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์
- (๓) กำหนดเวลาและวิธีการควบคุมผู้รับการสงเคราะห์
- (๔) กำหนดว่าทรัพย์สินชนิดใดผู้รับการสงเคราะห์อาจนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในสถาน
สงเคราะห์ซึ่งรวมทั้งการเก็บรักษาให้ความปลอดภัยและคืนทรัพย์สินนั้น

(๕) การทำงานของผู้รับการสงเคราะห์

ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะสั่งให้ผู้รับการสงเคราะห์ทำงานใด ๆ
ในสถานสงเคราะห์ หรือ ณ สถานที่อื่นใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามความในมาตรา ๑๖ (๕)

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ผู้รับการสงเคราะห์พ้นจากการเป็นผู้รับการ
สงเคราะห์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อผู้รับการสงเคราะห์ได้รับการสงเคราะห์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบ
ข้อบังคับ หรือประกาศตามมาตรา ๑๖ (๓)
 - (๒) เมื่อสามีภรรยา บิดามารดา บุตร ญาติพี่น้อง ได้มีหนังสือถึงอธิบดีขอรับตัวผู้รับ
การสงเคราะห์จากสถานสงเคราะห์ไปเพื่ออุปการะ
 - (๓) เมื่อได้รับแจ้งว่าผู้รับการสงเคราะห์จะต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการ
รับราชการทหาร
 - (๔) เมื่อผู้รับการสงเคราะห์ถูกกล่าวหาในคดีอาญา และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ขอรับ
ตัวผู้รับการสงเคราะห์นั้นไปควบคุมตัวเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย
 - (๕) เมื่อผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ รายงานอธิบดีว่าผู้รับการสงเคราะห์มีความรู้พอที่จะ
ประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ หรือมีผู้รับเข้าทำงานในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง
- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการด้านสวัสดิการสังคม
และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถดำรงชีพใน
สังคมได้

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้รับการสงเคราะห์พ้นจากการสงเคราะห์
ตามมาตรา ๑๘ (๒) อธิบดีจะสั่งให้ผู้ขอรับตัวผู้รับการสงเคราะห์วางเงินประกันไว้เป็นจำนวนตามสมควรแก่
ฐานะานุรูปว่าจะควบคุมดูแลมิให้ผู้ได้รับการปล่อยตัวขอทานอีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันปล่อยตัวได้

ในกรณีที่อธิบดีสั่งให้ควบคุมตัวผู้รับการสงเคราะห์ต่อไป บุคคลตามมาตรา ๑๘ (๒) มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ให้การสงเคราะห์ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๒๐ ทรัพย์สินของผู้รับการสงเคราะห์ที่ตกค้างอยู่ในสถานสงเคราะห์ให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับการสงเคราะห์หลบหนีพ้นกำหนดหนึ่งปีนับจากวันหลบหนี

(๒) ผู้รับการสงเคราะห์ได้รับอนุญาตให้พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์แล้วไม่รับทรัพย์สินของตนภายในกำหนดสามเดือนนับจากวันปล่อยตัว

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ผู้ใดใช้ บังคับ ชูเชื้อ จ้าง วาน ขนส่ง ยุยงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ให้ผู้อื่นขอลานหรือโดยใช้ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการขอลานของตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทบาท

(๑) กระทำต่อบุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

(๒) กระทำต่อผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือหญิงมีครรภ์

(๓) กระทำตั้งแต่สองคนขึ้นไป

(๔) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอลานในราชอาณาจักร

(๕) กระทำโดยผู้ปกครองดูแลของคนขอลาน

(๖) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษามุคคตาม (๑)

หรือ (๒)

(๘) กระทำโดยใช้กำลังบังคับต่อคนขอลานหรือกระทำต่อบุคคลในครอบครัวของคนขอลาน

(๙) กระทำโดยเป็นนายหน้าหรือแสวงหาประโยชน์จากการขอลานของบุคคลอื่น

มาตรา ๒๓ ผู้ใดทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส เพื่อประโยชน์ในการขอลาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ผู้ใดกระทำความด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือให้คนขอลานซึ่งอยู่ระหว่างถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์ หรือเป็นผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หลบหนีออกจากสถานสงเคราะห์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือชูเชื้อว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ ผู้กระทำความต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๒๕ ให้สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งยังคงรับการสงเคราะห์และการรักษาพยาบาลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รับการสงเคราะห์และการรักษาพยาบาลต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 กับร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ร.

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมี กฎหมายควบคุมการขอทาน จึงมีพระบรมราชโองการให้ ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้	(ร่าง) พระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลย เดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมการขอทาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้	

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484” มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป แต่จะใช้ในท้องที่ ใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้น ไป ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้ง ต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติ คนขอทาน พ.ศ.” มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	เพราะชื่อกฎหมายที่มีคำว่า “ควบคุม” นั้นจะหมายถึง กรณีที่ต้องขออนุญาตให้กระทำการหรือการใดที่ กำหนดไว้เพื่อให้รัฐสามารถควบคุมได้ เช่น พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2502 ฉะนั้นถ้าชื่อร่าง พ.ร.บ.นี้มีคำ ว่า “ควบคุม” อาจทำให้เข้าใจว่าเป็นกิจการที่อาจขอ อนุญาตได้ เพื่อกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานเตรียมการเพื่อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 4 การปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามลัทธิศาสนา ไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามลัทธิศาสนาหรือกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “ขอทาน” หมายความว่า ขอทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ หรือการแสดงกิริยาอาการใดๆ หรือด้วยการใช้ภาษาหรือวัตถุที่แสดงให้เห็นว่าประสงค์จะให้ผู้อื่นใส่ทรัพย์สินลงในภาชนะหรือวัตถุอื่น ทั้งนี้โดยมิได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วยทรัพย์สินใด และมีใช่เป็นการขอกันฐานญาติมิตร การแสดงความสามารถในการแสดงหรือการเล่นต่างๆ แม้มิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือโดยปริยาย ที่จะเรียกเก็บค่าชมการแสดง ไม่ถือว่าการแสดงหรือการเล่นนั้น เป็นขอทานตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ “คนขอทาน” หมายความว่า ผู้กระทำการขอทาน “การสงเคราะห์” หมายความว่า การช่วยเหลือการบำบัดรักษา การฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการฝึกอาชีพให้แก่คนขอทาน	เพื่อกำหนดขอบเขตในการบังคับใช้กฎหมาย กำหนดคำนิยามคำว่า “ขอทาน” ให้มีความชัดเจนว่ากรณีใดเป็นการขอทานเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และมีความชัดเจนว่าพฤติกรรมเช่นใดที่เข้าลักษณะตามความมุ่งหมายแห่งบทกฎหมายนี้

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐมนตรีกำหนดหรือจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการควบคุมตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความหมายที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความตลอดถึงบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้	“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่สำหรับการสงเคราะห์คนขอทาน ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา “ผู้รับการสงเคราะห์” หมายความว่า คนขอทานซึ่งถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	กำหนดความหมายของสถานสงเคราะห์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้มีคณะกรรมการกำหนดนโยบายการดำเนินการช่วยเหลือคนขอทานและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ เป็นมาตรการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐภายในฝ่ายบริหารหรือเป็นการควบคุมตรวจสอบการทำงานภายในองค์กร

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีแห่งกรมซึ่งรัฐมนตรีกำหนดให้มีหน้าที่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้	“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน ประกอบด้วยอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ เป็นกรรมการ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ	กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน โดยพิจารณาจากการเป็นผู้แทนของหน่วยงานที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติไว้

พระราชบัญญัติควบคุมการขอตาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอตาน พ.ศ.	หมายเหตุ
	มาตรา 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	- กำหนดองค์ประชุม การออกเสียงและมติที่ประชุม

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
	มาตรา 8 คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ให้คำปรึกษา แนะนำและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายแผนงานและมาตรการในการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพคนขอทาน รวมทั้งแนวทางการจัดการกับผู้หาประโยชน์จากคนขอทาน (2) วางระเบียบ หลักเกณฑ์ ระยะเวลา วิธีดำเนินการควบคุมตัวและการนำส่งคนขอทานไปยังสถานสงเคราะห์ (3) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการช่วยเหลือคนขอทาน (4) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์คนขอทานที่เป็นคนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสให้ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือจากรัฐให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม	- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการช่วยเหลือคนขอทานให้ชัดเจน

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 6 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอทาน การขอทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิได้ทำงานอย่างใด หรือให้ทรัพย์สินสิ่งใดตอบแทน และมีใช้การขอทานโดยฐานอาชญากรรมนั้น ให้ถือเป็นขอทาน การขบถอง การคิด สี่ ตี เป่า การแสดงการเล่นต่างๆ หรือการกระทำการอย่างอื่นใดในทำนองเดียวกันนั้น เมื่อมิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือโดยปริยาย ที่จะเรียกเก็บค่าดูค่าฟัง แต่ขอทรัพย์สินตามแต่ผู้ฟังผู้ดูจะสมัครใจให้นั้น ไม่ให้รับฟังเป็นข้อแก้ตัวว่าไม่ได้ทำการขอทานตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้	มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ ประกอบด้วย ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ เป็นประธาน และข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกสองคนซึ่งอย่างน้อยคนหนึ่งต้องเป็นนักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา มาตรา 11 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ โดยอนุโลม มาตรา 12 ผู้ใดขอทาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำตัวผู้นั้นส่งสถานสงเคราะห์โดยมิชักช้า และถ้าผู้ถูกส่งตัวมีเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสอยู่ด้วยในขณะนั้นก็ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กต่อไป ในกรณีที่คนขอทานเป็นคนต่างด้าว ให้นำตัวส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง	- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ เนื่องจากการขอทานเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางเศรษฐกิจของประเทศเพราะเป็นการดำรงชีพโดยขอทรัพย์สินจากผู้อื่นโดยมิได้มีสิ่งใดแลกเปลี่ยนตอบแทน นอกจากนี้การขอทานโดยเร่ร่อนตามสถานที่สาธารณะยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่สามารถก่อให้เกิดอาชญากรรมและส่งผลกระทบต่อภาพพจน์โดยรวมของประเทศ การขบถอง การคิด สี่ ตี เป่า และการละเล่นต่างๆ ซึ่งต้องใช้ความสามารถหรือความชำนาญพิเศษเฉพาะตัวไม่ถือว่าเป็นการขอทานตามมาตรานี้ และเพื่อความสงบเรียบร้อย คนขอทานต่างด้าวให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 11 ถ้าผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์ หรือที่อื่นใดเป็นโรคเรื้อน หรือวัณโรค หรือโรคติดต่ออันตราย ให้แยกการควบคุมผู้นั้นไว้ เพื่อป้องกันมิให้โรคนั้นแพร่หลายและติดต่อ	ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อนและให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 13 เมื่อสถานสงเคราะห์ ได้รับคนขอทานไว้ตาม มาตรา 12 ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติ สติปัญญา การศึกษา สุขภาพ สภาวะแห่งจิต ที่อยู่อาศัย และบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้ว รายงานต่อคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ เพื่อพิจารณาต่อไป ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคนขอทานป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์รีบติดต่อสาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อส่งตัวผู้นั้นไปตรวจร่างกาย ถ้าพบว่าผู้นั้นป่วยเป็นโรคติดต่ออันตรายให้สถานพยาบาลที่รับตรวจร่างกาย มีอำนาจควบคุมตัวในระหว่างให้การรักษายาบาลได้ ถ้าตรวจไม่พบว่าป่วยเป็นโรคดังกล่าวข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์รับตัวกลับสถานสงเคราะห์เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ต่อไป	- เป็นหลักประกันเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อให้การช่วยเหลือและรักษาพยาบาลคนขอทานที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตรายเป็นโรคเรื้อน โดยให้ส่งตัวผู้นั้นไปตรวจร่างกายหรือรับการรักษายาบาลแล้วแต่กรณีเพื่อป้องกันมิให้โรคแพร่หลาย

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 8 เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ที่ทำการขอทานไม่อยู่ในลักษณะดังบัญญัติไว้ในมาตรา 7 ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งให้ไปติดต่อกับสำนักงานจัดหางานของรัฐบาล เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือจากสถานที่ดังกล่าวต่อไป ถ้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อนผู้รับคำสั่งหาได้ไปติดต่อกับสถานที่ตามคำสั่งนั้นไม่ก็ดี ไปติดต่อกแล้วไม่ยอมรับการช่วยเหลือโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นข้อแก้ตัวก็ดี หรือได้รับการช่วยเหลือแล้วต่อมาได้ละทิ้งการช่วยเหลือนั้นเสียก็ดี หรือใช้อุบายด้วยประการใดหลีกเลี่ยงไม่ยอมทำงานหรือรับการช่วยเหลือซึ่งทางการแห่งสถานที่ที่กล่าวแล้ว ได้จัดการช่วยเหลือให้มิงานทำ หรือมีที่อยู่กินอาศัยก็ดี และปรากฏว่าผู้นั้นได้กระทำการขอทานอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังแหล่งประกอบการงาน ตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานให้ผู้ใ้รออาชีพ	มาตรา 14 เมื่อคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้ (1) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์ครั้งแรก ได้ขอทานโดยความจำเป็นเพื่อการดำรงชีพ ให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ว่ากล่าวตักเตือนมิให้ขอทานอีกก่อนที่จะส่งปล่อยตัวไป (2) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานซึ่งมีร่างกายและจิตใจปกติหรือเป็นคนพิการแต่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายแล้วหรือเคยมีประวัติเป็นคนขอทานให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์เสนอความเห็นต่ออธิบดีให้รับตัวไว้ในสถานสงเคราะห์เพื่อรับการฝึกอาชีพ หรือส่งตัวไปสำนักงานจัดงานของกรมการจัดหางาน เพื่อจัดหางานให้ทำตามความเหมาะสม (3) ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ให้ คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์พิจารณาส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมสุขภาพจิต (4) ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นคนชราหรือเป็นคนพิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือเป็นคนทุพพลภาพ หรือเป็นคนป่วยด้วยโรคอื่นซึ่งมิใช่โรคติดต่ออันตราย ให้คณะกรรมการ	กำหนดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์ เมื่อสถานสงเคราะห์ได้รับคนขอทานจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว จะต้องดำเนินการรายงานคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ทราบเพื่อพิจารณาโดยมีเจตนาเพื่อให้คนขอทานซึ่งเป็นคนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือจากรัฐให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ และให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ซึ่งมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าผู้ซึ่งถูกควบคุมตัว หรือคนขอทานในแต่ละประเภท ว่าควรดำเนินการและให้การช่วยเหลืออย่างไรให้เหมาะสมเพื่อให้บุคคลนั้นกลับไปทำการขอทานอีก

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 7 เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ใดทำการขอทาน และผู้นั้นเป็นคนชราภาพ หรือเป็นคนวิกลจริต พิกัด หรือเป็นคนมีโรค ซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพอย่างใด และไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น ทั้งไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดู ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์	ประจำสถานสงเคราะห์เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อให้การช่วยเหลือตามควรแก่กรณี คำสั่งของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด มาตรา 15 คนขอทานซึ่งถูกส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมควบคุมโรค หรือกรมสุขภาพจิต ตามมาตรา 14 (3) เมื่อได้รับการรักษาพยาบาลจนทุเลาหรือหายจากโรค ให้กรมควบคุมโรค หรือกรมสุขภาพจิตส่งตัวคนขอทานนั้นกลับไปยังสถานสงเคราะห์ เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ตามควรแก่กรณีต่อไป	- เนื่องจากการขอทานไม่ใช่การกระทำผิดอาญาสมควรกำหนดวิธีการอุทธรณ์ได้แย้งไว้เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยด้วยความโปร่งใส เพื่อให้คนขอทานนั้นได้รับการรักษาพยาบาลและการสงเคราะห์พ้นจากทางรัฐต่อไป

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.

หมายเหตุ

มาตรา 9 ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นอยู่ในอำนาจการควบคุมของอธิบดี อธิบดีอาจมอบหมายให้ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือนายกเทศมนตรีเป็นผู้มีอำนาจต่อไปอีกชั้นหนึ่งได้

ถ้าปรากฏว่า ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นมีที่อาศัยและทางดำรงชีพพอสมควร แก่สุขภาพ ให้อธิบดีหรือผู้ที่รับมอบหมายพิจารณาปล่อยตัวไป ถ้าบุคคลนั้นเป็นโรคเรื้อน วัณโรค หรือโรคติดต่ออันตรายจะต้องมีหลักฐานแสดงให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ได้พ้นระยะระยะติดต่อแพร่หลายแล้วหรือเมื่อปล่อยตัวไปแล้วจะไปอยู่ในที่ซึ่งมีขอบเขตจำกัดการแพร่หลายของโรคดังกล่าว

มาตรา 12 ให้อธิบดีตราข้อบังคับกำหนดวินัยแห่งความประพฤติขึ้น โทษทางวินัยพึงทำได้เกินกว่าที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้คือ

(ก) ขัง หรือขังห้องมืด

(ข) ตัดหรือลดประ โยชนอันจัดขึ้นเพื่อ

ดำเนินการควบคุม

มาตรา 16 ให้อธิบดี มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) วินัย การรักษาวินัย การลงโทษทางวินัยสำหรับผู้รับการสงเคราะห์

(2) การฝึกอาชีพให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์

(3) กำหนดเวลาและวิธีการควบคุมผู้รับการสงเคราะห์

(4) กำหนดว่าทรัพย์สินชนิดใดผู้รับการสงเคราะห์

อาจนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในสถานสงเคราะห์ซึ่งรวมทั้งการเก็บรักษาให้ความปลอดภัยและคืนทรัพย์สินนั้น

(5) การทำงานของผู้รับการสงเคราะห์

เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจในการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ในการควบคุมและสงเคราะห์คนขอทาน

พระราชบัญญัติควบคุมการขอกาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอกาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 10 อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะสั่งให้ผู้ที่อยู่ในสถาน-สงเคราะห์ทำงานตามที่เห็นสมควรหรือจะส่งไปทำงานที่อื่นก็ได้	ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 17 อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะสั่งให้ผู้รับการสงเคราะห์ทำงานใด ๆ ในสถานสงเคราะห์ หรือ ณ สถานที่อื่นใดให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามความในมาตรา 16 (5) มาตรา 18 อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ผู้รับการสงเคราะห์พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) เมื่อผู้รับการสงเคราะห์ได้รับการสงเคราะห์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตาม มาตรา 16 (3) (2) เมื่อสามีภรรยา บิดามารดา บุตร ญาติพี่น้อง ได้มีหนังสือถึงอธิบดีขอรับตัวผู้รับการสงเคราะห์จากสถานสงเคราะห์ไปเพื่ออุปการะ (3) เมื่อได้รับแจ้งว่าผู้รับการสงเคราะห์จะต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร (4) เมื่อผู้รับการสงเคราะห์ถูกกล่าวหาในคดีอาญา และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ขอรับตัวผู้รับการสงเคราะห์นั้นไปควบคุมตัวเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย (5) เมื่อผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ รายงานอธิบดีว่าผู้รับการสงเคราะห์มีความรู้พอที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ หรือมีผู้รับเข้าทำงานในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง	เพื่อให้คนขอกานทำงานใดๆ ในสถานสงเคราะห์ หรือ ณ สถานที่อื่นใดโดยให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปล่อยตัวผู้รับการสงเคราะห์จากสถานสงเคราะห์ได้ในกรณีใดบ้าง

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
	ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้ มาตรา 19 ในกรณีที่ยุติบัตรมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้รับการสงเคราะห์พ้นจากการสงเคราะห์ตามมาตรา 18 (2) ยุติบัตรจะสั่งให้ผู้ขอรับตัวผู้รับการสงเคราะห์วางเงินประกันไว้เป็นจำนวนตามสมควรแก่ฐานะรูปว่าจะควบคุมดูแลมิให้ผู้ได้รับการปล่อยตัวขอทานอีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันปล่อยตัวได้ ในกรณีที่อุติบัตรสั่งให้ควบคุมตัวผู้รับการสงเคราะห์ต่อไปบุคคลตามมาตรา 18 (2) มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอุติบัตรต่อรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ให้การสงเคราะห์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง มาตรา 20 ทรัพย์สินของผู้รับการสงเคราะห์ที่ตกค้างอยู่ในสถานสงเคราะห์ให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) ผู้รับการสงเคราะห์หลบหนีพ้นกำหนดหนึ่งปีนับจากวันหลบหนี (2) ผู้รับการสงเคราะห์ได้รับอนุญาตให้พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์แล้วไม่รับทรัพย์สินของตนภายในกำหนดสามเดือนนับจากวันปล่อยตัว	ให้อำนาจของผู้รับการสงเคราะห์ขอรับตัวไปอุปการะได้ในกรณีตามมาตรา 18 (2) โดยอุติบัตรจะกำหนดกฎเกณฑ์ให้ผู้ขอรับตัวผู้รับการสงเคราะห์ต้องวางหลักประกันไว้ว่าจะไม่ปล่อยให้กระทำการขอทานอีกและกำหนดวิธีการอุทธรณ์โต้แย้ง เพื่อเป็นหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจากการใช้อำนาจโดยยี่นค่อรัฐมนตรี เพื่อให้ไม่ให้เกิดการตกค้างของทรัพย์สินอยู่ในสถานสงเคราะห์ในกรณีที่ผู้รับการสงเคราะห์หลบหนี หรือได้รับอนุญาตออกจากสถานสงเคราะห์และไม่สามารถติดตามตัวได้

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
	มาตรา 21 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 22 ผู้ใดใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน ขนส่ง บุกย ส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ให้ผู้อื่นขอทานหรือโดยใช้ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการขอทานของตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกหมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทบาท (1) กระทำต่อบุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี (2) กระทำต่อผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือหญิงมีครรภ์ (3) กระทำตั้งแต่สองคนขึ้นไป (4) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอทานในราชอาณาจักร (5) กระทำโดยผู้ปกครองดูแลของคนขอทาน (6) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (7) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้	เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและเป็นการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ กำหนดความผิดและโทษทางอาญาแก่ผู้ใช้ จ้าง วาน หรือ บุกย ให้ผู้อื่นทำการขอทาน เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้อ่อนด้อยความสามารถ ไม่ให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของบุคคลใด และกำหนดบทลงโทษให้หนักขึ้นในกรณีที่กระทำต่อบุคคลที่สมควรได้รับการคุ้มครองเนื่องจากมีสภาพความอ่อนด้อยความสามารถหรือเป็นการกระทำโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีอำนาจหน้าที่

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 13 ผู้ที่ถูกส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์ หรือที่อื่นใด ไม่ไปหรือหลบหนีจากสถานสงเคราะห์ที่นั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับเงินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ	คำปรึกษาบุคคลตาม (1) หรือ (2) (8)กระทำโดยใช้กำลังบังคับต่อคนขอทานหรือกระทำต่อ บุคคลในครอบครัวของคนขอทาน (9) กระทำโดยเป็นนายหน้าหรือแสวงหาประโยชน์จากการ ขอทานของบุคคลอื่น มาตรา 23 ผู้ใดทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้าย รับอันตรายสาหัส เพื่อประโยชน์ในการขอทาน ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และปรับไม่เกินหนึ่งแสนหกหมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำตาม มาตรา 22 วรรคสอง ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นกึ่งหนึ่ง มาตรา 24 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือให้คน ขอทานซึ่งอยู่ระหว่างถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์ หรือเป็นผู้รับ การสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หลบหนีออกจากสถานสงเคราะห์ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับ ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้ กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้ อาวุธ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง	กำหนดความผิดผู้ที่ช่วยเหลือให้คนขอทานระหว่าง ถูกส่งตัวเข้าสถานสงเคราะห์และหลุดพ้นจากการ ควบคุมตัวในสถานสงเคราะห์เนื่องจากเป็นสาเหตุที่ อาจส่งผลให้การตรวจกฎหมายไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เพิ่มบทลงโทษให้หนักขึ้นสำหรับการกระทำความผิด ร้ายแรง

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจกำหนดกรรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทยให้มีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติ กับมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 25 ให้สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 เป็นสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 26 ผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ซึ่งยังคงรับการสงเคราะห์และการรักษาพยาบาลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รับการสงเคราะห์และการรักษาพยาบาลต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 27 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 28 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น	กำหนดเป็นบทเฉพาะกาลให้ผู้รับการ สงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ยังคงได้รับการสงเคราะห์และรักษาพยาบาลต่อไป

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	หมายเหตุ
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี	

ตารางรายละเอียดการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ที่เห็นสมควรแก้ไข/เพิ่มเติม	ความคิดเห็นในการขอแก้ไข
1. มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ 2. มาตรา 13 เมื่อสถานสงเคราะห์ ได้รับคนขอทานไว้ตามมาตรา 12 ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติ สติปัญญา การศึกษา สุขภาพ สภาวะแห่งจิต ที่อยู่อาศัย และบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วรายงานต่อคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ เพื่อพิจารณาต่อไป ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคนขอทานป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์รีบติดต่อสาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อส่งตัวผู้นั้นไปตรวจร่างกาย ถ้าพบว่าผู้นั้นป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ให้สถานพยาบาลที่รับตรวจร่างกาย มีอำนาจควบคุมตัวในระหว่างให้การรักษา	มาตรา 5 “โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งกระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศกำหนดโดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคนขอทานป่วยเป็นโรคติดต่อ ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ติดต่อสาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐในเขตท้องที่เดียวกับสถานสงเคราะห์ เพื่อการส่งตัวผู้นั้นไปตรวจสุขภาพและรับบริการทางการแพทย์โดยเร็ว	ปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 ซึ่งได้แก้ไขโรคติดต่อต้องแจ้งความและโรคติดต่ออันตราย 1. สมควรขยายขอบเขตในการดำเนินการเกี่ยวกับผู้ป่วยซึ่งเป็นโรคติดต่อตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2523 ทั้งนี้ เพื่อป้องกันควบคุมการระบาดของโรค โดยเร็ว

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ...	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ... ที่เห็นสมควรแก้ไข/เพิ่มเติม	ความคิดเห็นในการขอแก้ไข
พยาบาลได้ ถ้าตรวจไม่พบว่าป่วยเป็นโรค ดังกล่าวข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ รับตัวกลับสถานสงเคราะห์เพื่อพิจารณาให้การ สงเคราะห์ต่อไป	ในกรณีที่การตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์พบว่าผู้นั้นป่วยเป็น โรคติดต่อ ให้สถานพยาบาลที่รับตัวไว้ตรวจสุขภาพและรับบริการ ทางการแพทย์ รวมทั้งสถานที่อื่นซึ่งได้รับการร้องขอให้รับตัวไว้ ระหว่างการตรวจสุขภาพ ตรวจวินิจฉัยโรค หรือการให้บริการ ทางการแพทย์ มีอำนาจควบคุมตัวผู้นั้นไว้ในระหว่างที่ต้องให้การ ตรวจสุขภาพ ตรวจวินิจฉัยโรค หรือให้บริการทางการแพทย์ได้ ในกรณีที่การตรวจสุขภาพ หรือตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ พบว่าผู้นั้นไม่ได้ป่วยเป็นโรคติดต่อดังกล่าวข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่ของ สถานสงเคราะห์รับตัวผู้นั้นกลับสถานสงเคราะห์เพื่อพิจารณาให้การ สงเคราะห์ต่อไป	2. ในการตรวจสุขภาพ ตรวจวินิจฉัยโรค ตลอดจน การให้บริการทางการแพทย์ สถานพยาบาลของรัฐ/สถานที่ อื่นที่ได้รับการร้องขอให้รับตัว ผู้ป่วยเป็นการชั่วคราว เช่น นิคมโรคเรื้อนต่าง ๆ ในสังกัด กรมควบคุมโรค ทั้งในสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กรณีได้ถ่ายโอนภารกิจไป อปท. แล้ว) จำต้องให้อำนาจใน การควบคุมตัวด้วย (พนักงาน สอบสวนหรือสถานสงเคราะห์ได้ แจ้งขอความร่วมมือให้ โรงพยาบาลพระประแดง /นิคม โรคเรื้อนรับตัวคนขอทานที่เป็น โรคเรื้อนไปควบคุมตัวและให้ การสงเคราะห์ชั่วคราว)

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ...	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ... ที่เห็นสมควรแก้ไข/เพิ่มเติม	ความคิดเห็นในการขอแก้ไข
3. มาตรา 14 เมื่อคณะกรรมการประจำ สถานสงเคราะห์ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ของ สถานสงเคราะห์แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้ (1) (2) (3) ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ให้คณะกรรมการประจำ สถานสงเคราะห์พิจารณาส่งตัวไปยัง สถานพยาบาลของกรมสุขภาพจิต	(3) ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์พิจารณาส่งตัวไปยัง สถานพยาบาลใกล้เคียงในสังกัดกรมสุขภาพจิต หรือโรงพยาบาล ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีจิตแพทย์ ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นโรคติดต่อ ให้ส่งตัวไปยัง สถานพยาบาลของกรมควบคุมโรค หรือสถานพยาบาลของ ทางราชการอื่น ๆ ในกระทรวงสาธารณสุข	1. เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 15 ที่ กำหนดให้ส่งตัวคนขอทานตามมาตรา 14 (3) ไปยังสถานพยาบาลของ กรมควบคุมโรค หรือกรมสุขภาพจิต 2. โรคเรื้อนไม่ได้เป็นโรคติดต่อ อันตราย ตาม พ.ร.บ.โรคติดต่อ พ.ศ. 2523 ทั้งยังมีโรคติดต่ออื่นที่ จำเป็นต้องควบคุมป้องกันการระบาดของ โรคโดยเร็ว จึงเห็นสมควรขยาย ขอบเขตรวมถึงโรคติดต่อตามประกาศ กระทรวงสาธารณสุขด้วย

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ...	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ... ที่เห็นสมควรแก้ไข/เพิ่มเติม	ความคิดเห็นในการขอแก้ไข
(4) ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นคนชราหรือเป็นคนพิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้หรือเป็นคนทุพพลภาพ หรือเป็นคนป่วยด้วยโรคอื่นซึ่งมีไข้โรคติดต่ออันตราย ให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อให้การช่วยเหลือตามควรแก่กรณี คำสั่งของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด	(4) ถ้าเห็นว่าคนขอทานเป็นคนชราหรือเป็นคนพิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือเป็นคนทุพพลภาพ หรือเป็นคนป่วยด้วยโรคอื่นซึ่งมีไข้โรคติดต่อ ให้คณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อให้การช่วยเหลือตามควรแก่กรณี คำสั่งของคณะกรรมการประจำสถานสงเคราะห์ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด	2. สถานพยาบาลของกรมควบคุมโรคไม่ได้มีอยู่ทุกจังหวัด และปัจจุบันการรักษาโรคติดต่อได้บูรณาการไว้ในระบบบริการสาธารณสุข ซึ่งมีสถานพยาบาลในระดับต่างๆ เป็นผู้ให้บริการทางการแพทย์ จึงเห็นสมควรส่งตัวคนขอทานไปยังสำนักงานสาธารณสุขซึ่งมีอยู่ทุกจังหวัด เพื่อรับการตรวจรักษา และเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 14 ที่แก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ...	ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ... ที่เห็นสมควรแก้ไข	ความคิดเห็นในการขอแก้ไข
4. มาตรา 15 คนขอทานซึ่งถูกส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมควบคุมโรค หรือกรมสุขภาพจิต ตามมาตรา 14 (3) เมื่อได้รับการรักษาพยาบาลจนทุเลาหรือหายจากโรค ให้กรมควบคุมโรคหรือกรมสุขภาพจิตส่งตัวคนขอทานนั้นกลับไปยังสถานสงเคราะห์ เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ตามควรแก่กรณีต่อไป	มาตรา 15 คนขอทานซึ่งถูกส่งตัวไปยังสถานพยาบาลของกรมควบคุมโรคหรือสถานพยาบาลใกล้เคียงในสังกัดกรมสุขภาพจิต หรือโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีจิตแพทย์ ตามมาตรา 14 (3) เมื่อได้รับการรักษาพยาบาลจนทุเลาหรือหายจากโรค ให้สถานพยาบาลส่งตัวคนขอทานนั้นกลับไปยังสถานสงเคราะห์ เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ตามควรแก่กรณีต่อไป	เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความที่ขอปรับปรุงในมาตรา 14 (3)

ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.
ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ประเด็น	ข้อความตามร่างพระราชบัญญัติฯ	ขอแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลประกอบการเสนอความเห็น
ตามมาตรา 6	มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน ประกอบด้วยอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นประธาน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ	---	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นองค์กรหลักในการทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
ตามมาตรา 18 วรรคท้าย	มาตรา 18 (วรรคท้าย) "ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้"	ขอแก้ไข/เพิ่มเติมข้อความ "ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการด้านสวัสดิการสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากการเป็นผู้รับการสงเคราะห์ ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้ตามอำนาจหน้าที่ ขีดความสามารถ และสถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"	เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 284 ประกอบกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (10) และ

ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ.
 ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

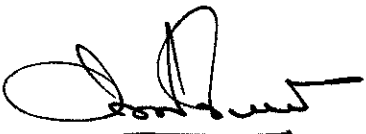
ประเด็น	ข้อความตามร่างพระราชบัญญัติฯ	ขอแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลประกอบการเสนอความเห็น
			มาตรา 17 (27) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่จัดบริการสาธารณะในด้านการสังคม สงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และในปัจจุบันองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งก็มีสถานภาพทางการคลังที่ แตกต่างกัน

Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

ชื่อเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคนชอทาน พ.ศ.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.	การกำหนดเวลาที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างช้าที่สุด ภายในเดือน พฤศจิกายน 2549					
2.	ระบุความจำเป็นที่บังคับต้องให้เสนอเรื่องนี้ต่อคณะรัฐมนตรี (ชิต)					รายละเอียด
3.	กฎหมาย	กฎ	ระเบียบ	มติ ครม.	อื่นๆ	
	√	-	-	-	-	เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งจะต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548
3.	การถามความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม 4 หน่วยงาน					
	ชื่อหน่วยงาน		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผลที่สอบถาม	
3.1	กระทรวงมหาดไทย		√		เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย	
3.2	กระทรวงสาธารณสุข		√		เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย	
3.3	กระทรวงแรงงาน		√		เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย	
3.4	กรุงเทพมหานคร		√	-	เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย	
4	การถามความเห็นจากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องรวม 4 คณะ					
4.1	คณะกรรมการพัฒนากฎหมายของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		√			

4.2	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ			เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมาย
	หมายเหตุ: ไม่ได้รับการตอบกลับ			
4.3	คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	✓		
4.4	คณะกรรมการพัฒนากฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	✓		
5.	ร่างมติคณะรัฐมนตรีที่ต้องการ			
	เห็นชอบในหลักการและส่งร่างกฎหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตรวจร่างต่อไป			
6.	ลายมือชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (นายชูเกียรติ สุวรรณรังษี) ผู้ช่วยผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์			